

Att klå djävulen.

Ett tiggarbrev från nättidskriften *CounterPunchs* redaktionschef Joshua Frank

Att tigga pengar är ingenting jag är speciellt bra på. Uppriktigt sagt: jag hatar det. Jag gillar inte när man ber mig stödja organisationer, även sådana som jag tycker mycket om. Jag blir irriterad av ideliga e-brev, telefonsamtal och tiggarbrev som det här. Man vill bara stänga av.

Ändå gör jag nu precis det som jag avskyr. När man står med ryggen mot väggen gör man saker som man annars inte skulle ha gjort. *CounterPunch* står där nu. Vi befinner oss i en finansiell knipa. Det handlar om vår överlevnad och om hur framtiden för vårt blygsamma, oberoende medieföretag ska se ut. Vi har utan tvivel en vision om denna framtid, och jag ska beskriva den i korthet.

Som många av er vet var vi tvungna att upphöra med utgivningen av vår tryckta tidskrift, och det gjorde oss bedrövade. Men kostnaderna var oöverstigliga, och de flesta av våra prenumeranter föredrog ändå en digital utgåva. Så efter långa diskussioner med mycket huvudvärk kom vi gemensamt fram till att vi måste utvecklas eller annars riskera ruin.

Det var ändå ingen stor förlust. Förändringen medförde att vi lanserade CP+, vår prenumerationsplattform på hemsidan counterpunch.org. Vi är stolta över vad CP+ är och kommer att bli. Efter bara ett drygt år har vi redan haft hundratals premiumartiklar, och vi har ett fullständigt arkiv med våra nyhetsbrev och vad vi tidigare utgivit. CP+-prenumeranter har möjligheter att få rabatter på böcker och andra produkter.

CP+ ger exklusiv tillgång till poddar och videor och är den sajt där Jeffrey St. Clair, Paul Street, Eve Ottenberg, Pete Dolack, Eric Draitser, T J Coles, Ron Jacobs, Julie Wark, Robert Hunziker, Chris Floyd och många andra publicerar sig. Vi tänker utvidga CP+ under nästa år med ännu fler artiklar i speciella ämnen.

Genom CP+ kan vi kringgå affärsvärldens sätt att arbeta på internet och i ideella verksamheter. Vi accepterar inte kommersiell reklam. Vi tar inte betalt för upplysningar om våra prenumeranter. Vi tar inte emot pengar från stora stiftelser. Vi har ingen personal som jagar eller söker ekonomiska bidrag. Vi gör inte saker som andra gör, och vi är mycket, mycket stolta över det.

Vår modell för att få det att gå runt är enkel. Vi litar på er, våra läsare, för att få in medel. På det viset är vi inte bundna till någon särskild aktör, utan endast till våra ideal. Vi är varken korrumpierade eller kontrollerade. Vi blir inte komprometterade på något vis. Vi kan vara de vi är därför att en liten andel (1 procent!) av våra läsare uppskattar det vi gör och inte har några problem med att slanta upp 25 dollar eller mer för att hålla oss flytande. Vi hoppas att den andelen ska öka. Det behövs.

Det leder mig tillbaka till CP+ som är ett sätt att säga tack till dem som stödjer oss. En prenumeration ger er allt det jag räknade upp tidigare, men ännu viktigare är att den finansierar vår stående sajt, som är *gratis för alla* och som når miljoner människor under ett år. Vi tycker att det är en rätt bra affär, eftersom *CounterPunch* fortsätter att vara den mest lästa vänsterorienterade nättidskriften i världen. Ja, *i världen*. Ert stöd håller liv i denna flodvåg av avvikande meningar – och håller högerens skojare på mattan.

Detta är vår verklighet, och det är därför jag skriver det här brevet till er. Om vi inte lyckas uppfylla denna blygsamma målsättning, måste vi ta reda på hur vi ska kunna kompensera för detta. Vi måste skära ned, men vi har ingenting att skära ned på. Det betyder antingen eller, kanske både och: vi tvingas ta annonser, vilket skulle kunna ge oss en hel del pengar med tanke på vår cirkulation, eller vi skulle behöva minska antalet artiklar vi publicerar. Vi vill varken det ena eller det andra!

Till vad går då pengarna vi får in?

Våra kostnader har tyvärr ökat exponentiellt. Inflationen har inte bara drabbat den normala konsumtionen, *den är ett dödligt hot mot oss*. Avgifterna för våra servrar har skjutit i höjden. Vi måste betala för frekvenserna på vår sajt, så att våra artiklar kan laddas ner snabbt. Det finns också många andra redskap och insticksprogram som vi måste betala för, för att hålla sajten i gång, skydda era personuppgifter och se till att vi får vår elektricitet (från solenergi).

Det är därför jag ber er, i all ödmjukhet, om en donation på 25 dollar eller mer. Som tack för hjälpen får ni en årsprenumeration på CP+. Så snart vi når vårt mål, ska vi sluta plåga er.

Om ni inte har 25 dollar, vad sägs om 5 dollar i månaden? Det är vad en enkel kopp kaffe kostar eller ett par liter bensin och mindre än en stor stark på er närmaste pub. En månatlig donation på 5 dollar eller mer ger er också en prenumeration på CP+.

Vi har dessutom en mängd produkter som ni kan plocka på er, nya T-tröjor och böcker, inklusive en nyligen publicerad, *Atomic Days. The Untold Story of the Most Toxic Place in America*.

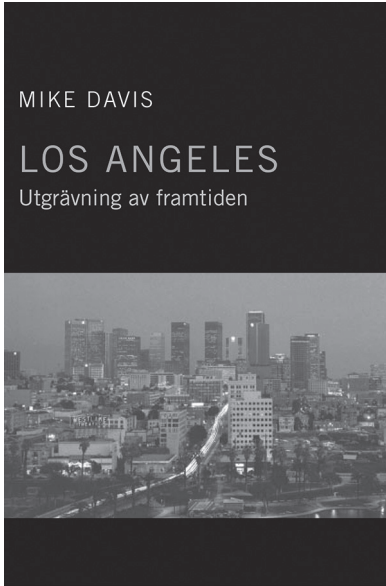
Varmt tack om ni redan har gjort en donation!

Och tack för att ni läser *CounterPunch* och sprider den till andra. Vi är en sorts eklektisk familj. Vi grälar, vi gnabbas, men i slutet av dagen kommer vi samman för ett gemensamt mål: att klå djävulen, som Alex Cockburn skulle ha sagt.

Framåt!

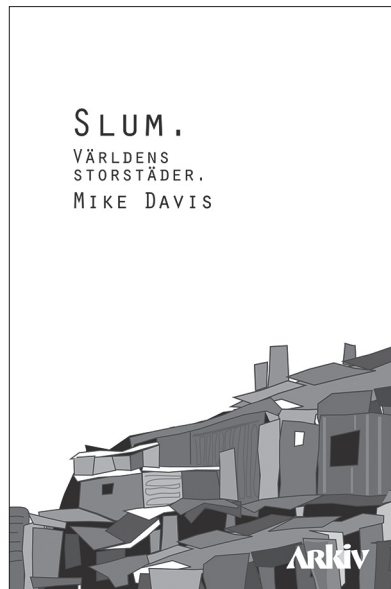
Joshua Frank, redaktionschef på CounterPunch.org

Översättning: Anders Björnsson

På Arkiv förlag finns översättningar av både hans magnifika genombrott som författare *Los Angeles. Utgrävning av framtiden* 1998 (*City of Quartz*, 1990) och hans vittfamnande och inflytelserika *Slum. Världens storstäder* 2007 (*Planet of Slums*, 2006).

Få har som Mike Davis (1946–2022) fångat den moderna stadens alla motsättningar och den samtida urbaniseringens lockelser och förbannelser.

»Läs mer om böckerna på www.arkiv.nu«